BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ

BUNAVESTIRE ✠ ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:
Sf. Spovedanie – 12:15 pm–Reconciliation
Sf. Rozar – 12:15 pm – Holy Rosary
Sfânta Liturghie - 12:45 pm - Divine Liturgy

Duminica a 21-a după Rusalii,
A Sf. Părinţi de la Sinodul al VII-lea Ecumenic
21st Sunday after Pentecost
Sunday of the Fathers of the 7th Ecumenical Council

11 Octombrie */ October 2026, Glas / Tone 1*

La Antifonul 3: **P**e maica ta aduce ţie întru rugăciune poporul tău, Hristoase. Pentru rugăciunile ei dă-ne nouă îndurările tale, ca să te mărim pe tine, cel ce ai răsărit nouă din mormânt.

Tropar (23): **Piatra fiind sigilată de Iudei, şi ostaşii păzind preacurat Trupul tău: înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta Puterile cerurilor strigă ţie, Dătătorule de viaţă: Mărire învierii tale, Hristoase, mărire împărăţiei tale, mărire rânduielii tale, unule iubitorule de oameni.**

Mărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt
şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Condac: **Î**nviat-ai din mormânt, ca un Dumnezeu, întru mărire, şi lumea împreună ai înviat-o, şi firea omenească te laudă ca pe un Dumnezeu, şi moartea a pierit, şi Adam saltă, Stăpâne, şi Eva acum, dezlegată fiind din legături, se bucură strigând: Tu eşti, Hristoase, cel ce dai tuturor învierea.

At 3rd Antiphon: **O** Christ, your people offer you your mother in prayer. Through her prayers grant us your mercies that we may glorify you, who did rise for us from the tomb.

Troparion: **W**hen the Jews had sealed the stone, and the soldiers were guarding Your immaculate Body, You did arise on the third day, O our Savior, granting life unto the world. Wherefore, the Hosts of the Heavens cried out to You, O Life-giver: Glory to Your Resurrection, O Christ. Glory to Your kingdom. Glory be to Your dispensation, O only Lover of mankind.

***G**lory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now, and always, and forever and ever. Amen.*

Kontakion: **A**s God, You did arise from the tomb in glory, and You did raise the world together with Yourself. And mortal nature praises You as God, and death has vanished. And Adam dances, O Master, and Eve, now freed from fetters, rejoices as she cries out: You are He, O Christ, that grants unto all resurrection.

Prochimen: **C**ât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut. *(Ps. 103, 25)*
Stih: **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte. *(Ps. 103, 1)*

Apostol: **D**in epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel citire. *(2, 16-20)*

Fraţilor, ştiind însă că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credinţa în Hristos Iisus, am crezut şi noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptă din credinţa în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii, nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutând să ne îndreptăm în Hristos, ne-am aflat şi noi înşine păcătoşi, este, oare, Hristos slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci dacă zidesc iarăşi ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi călcător (de poruncă). Căci, eu, prin Lege, am murit faţă de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos; şi nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa de acum, în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine.

Evanghelia: ***Luca 8, 5-15***

Zis-a Domnul: ascultaţi pilda aceasta: ieşit-a semănătorul să semene sămânţa sa. Şi semănând el, una a căzut lângă drum şi a fost călcată cu picioarele şi păsările cerului au mâncat-o. Şi alta a căzut pe piatră, şi, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Şi alta a căzut între spini şi spinii, crescând cu ea, au înăbuşit-o. Şi alta a căzut pe pământul cel bun şi, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă. Şi ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta? El a zis: Vouă vă este dat să cunoaşteţi tainele împărăţiei lui Dumnezeu, iar celorlalţi în pilde, ca, văzând, să nu vadă şi, auzind, să nu înţeleagă. Iar pilda aceasta înseamnă: Sămânţa este cuvântul lui Dumnezeu. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul şi ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceştia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile şi cu bogăţia şi cu plăcerile vieţii, se înăbuşă şi nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată şi bună, aud cuvântul, îl păstrează şi rodesc întru răbdare.

Prokimenon: **H**ow countless are your works, O Lord, all of them made so wisely! *(Ps. 104, 24)*
Verse: **B**less the Lord, my soul, O Lord, my God, how great you are! *(Ps. 104, 1)*

Epistle: **A** reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Galatians: *(2, 16-20)*

Brethren! Have nevertheless learnt that someone is reckoned as upright not by practising the Law but by faith in Jesus Christ; and we too came to believe in Christ Jesus so as to be reckoned as upright by faith in Christ and not by practising the Law: since no human being can be found upright by keeping the Law. Now if we too are found to be sinners on the grounds that we seek our justification in Christ, it would surely follow that Christ was at the service of sin. Out of the question! If I now rebuild everything I once demolished, I prove that I was wrong before. In fact, through the Law I am dead to the Law so that I can be alive to God. I have been crucified with Christ and yet I am alive; yet it is no longer I, but Christ living in me. The life that I am now living, subject to the limitation of human nature, I am living in faith, faith in the Son of God who loved me and gave himself for me.

Gospel: ***Luke 8, 5-15***

The Lord said: listen to this parable: a sower went out to sow his seed. Now as he sowed, some fell on the edge of the path and was trampled on; and the birds of the air ate it up. Some seed fell on rock, and when it came up it withered away, having no moisture. Some seed fell in the middle of thorns and the thorns grew with it and choked it. And some seed fell into good soil and grew and produced its crop a hundredfold." Saying this he cried, "Anyone who has ears for listening should listen!" His disciples asked him what this parable might mean, and he said, "To you is granted to understand the secrets of the kingdom of God; for the rest it remains in parables, so that they may look but not perceive, listen but not understand. `This, then, is what the parable means: the seed is the word of God. Those on the edge of the path are people who have heard it, and then the devil comes and carries away the word from their hearts in case they should believe and be saved. Those on the rock are people who, when they first hear it, welcome the word with joy. But these have no root; they believe for a while, and in time of trial they give up. As for the part that fell into thorns, this is people who have heard, but as they go on their way they are choked by the worries and riches and pleasures of life and never produce any crops. As for the part in the rich soil, this is people with a noble and generous heart who have heard the word and take it to themselves and yield a harvest through their perseverance.

Priceasna: (68) **R**idica-voi ochii mei la ceruri, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce a făcut cerul şi pământul. Aliluia.

Communion Hymn: **I** will lift up my eyes to the heavens, from where my help shall come. My help is from the Lord, who made heaven and earth. Alleluia.

81. Vino Isuse în inima mea,

Vino Isuse în inima mea,
Vino căci ea te doreşte.
Înflăcăreaz-o cu dragostea ta
Şi foamea i-o potoleşte.

Cred că eşti, Doamne pe sfântul altar,
Ziua şi noaptea de faţă.
Tu eşti izvor de tărie şi har,
Pâine ce-mi dă mie viaţă.

Doamne, pe tine vreau să te primesc,
Tu eşti supremul meu bine;
Dar sunt nevrednic şi nu îndrăznesc
Să mă apropii de tine.

Doamne, te rog, să mă învredniceşti
De taina dumnezeiască;
Trupul şi sufletul să mi-l sfinţeşti
Cu a ta pâine cerească.

Vino în sufletul meu, aşadar,
El locuinţă să-ţi fie;
Doamne, într-nsul să-ţi faci sfânt altar
Ţi-l dăruiesc pe vecie.

Doamne, şi-n ceasul din urmă să vii,
Să mă-ntăreşti în durere;
În taina-aceasta tu iarăşi să fii,
Singura mea mângâiere.

98. Cu noi este Dumnezeu

Cu noi este Dumnezeu
Înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi,
Căci cu noi este Dumnezeu.

Auziţi toate neamurile,

Poporul cel ce umblă întru întuneric a văzut lumină mare

De frica voastră nu ne vom teme nici ne vom tulbura.

Cei ce locuiţi în latura şi-n umbra morţii, lumină va străluci peste voi.

Cei puternici plecaţi-vă.

Dumnezeu tare stăpânitor Domn al păcii.

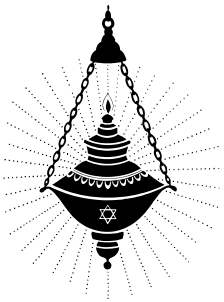

Ce răsplătește Dumnezeu

Tot așteptând răsplată pentru prestațiile din societate, ne imaginăm după o logică deșartă că putem capta atenția lui Dumnezeu, împlinind ceva anume. Multe adevăruri practice ale Evangheliei nu depind însă de voință: „Iubiți-i pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi; binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce vă fac necazuri” (Luca 6, 27-28). Pentru a nu dispera Nicolae Steinhardt își încuraja semenii, atrăgând atenția că Dumnezeu nu cere simpatia față de dușmani (nefiresc!), ci iubirea lor. Acest lucru greu de înțeles arată că Isus situează ideea de merit la un alt nivel decât acela al eforturilor personale. În același capitol din Evanghelie, sub forma a trei întrebări legate de *recompensa* față de iubire, facere de bine și împrumutul față de ceilalți, Isus va scrie diferența dintre omul bun și cel rău, ca să înțelegem ce anume recompensează Dumnezeu.

Isus atrage atenția că „a iubi, a face bine, a oferi încredere pentru a împrumuta” doar cu certitudinea reciprocității nu aduce merite în ochii Lui. Dacă și păcătoșii fac la fel, unii față de alții, într-ajutorarea nu este sentimentul unei apartenențe la o castă și nu se explică din perspectivă legalistă. În viața sa publică, după treizeci de ani de discreție și ascultare, Isus a vorbit puțin despre Lege. A proclamat, în schimb, Împărăția Cerurilor, afirmând că omul credincios nu e doar un ins care respectă norme pentru investiții sigure (mântuirea!), ci se concentrează asupra spiritului de a trăi iubirea lui Dumnezeu. A practica învățătura lui Isus este imboldul sufletesc de a trăi ca El. Tocmai de aceea, cine depășește sensibilitatea legalistă, cine nu confundă Binele cu un moft de castă are șansa să se simtă „fiu al Celui Preaînalt”.

Cea mai elocventă probă a bunătății și compasiunii lui Dumnezeu pentru oamenii pe care Isus i-a întâlnit la venirea sa în lume a fost indubitabil *curajul* Lui de a suporta suferința și moartea. Dincolo de precepte, vindecări, cuvinte de înțelepciune, aventura meritorie a vieții de credință se joacă, deci, în cadrul străduinței de a te asemăna lui Isus. Acest lucru înseamnă că bunătatea sau fraternitatea dintre oameni se bazează pe bunăvoință și pe compasiune, nu pe precedențe afective, culturale, istorice sau judiciare. Vei face anumite lucruri, fiindcă dorești să ai parte de viața Lui intimă. Vei primi, apoi, asigurarea că Dumnezeu nu este un simplu legiuitor al interdicțiilor, ci Părintele iubitor al tuturor. Nu vei fi desăvârșit doar prin bifarea unor norme, ci mai ales prin recunoașterea milostivirii și a dragostei lui Dumnezeu de care depinde totul în lume.

„Recompensele” divine nu servesc, prin urmare, afirmării omenești. Spiritul de har al Împărăției, care conferă statura de *copii ai lui Dumnezeu*, nu mobilizează capacitatea de îndemânare personală pentru a parveni undeva. Valoarea dragostei față de dușmani invită salutar la eliberarea de a înțelege eficiența Bisericii prin contabilizarea a ceea ce ține de puterea omului. Or, dacă credința nu se poate plafona în împlinirile legaliste, urgența *asemănării* cu Isus rămâne unicul temei al seriozității pierderii vieții pentru Evanghelie. Mulți oameni consideră, de pildă, mersul la Spovadă un obicei legalist perimat, iar Împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului o complicație rituală impusă de cler. Pentru a te asemăna însă lui Isus, după hrana la cuvântul Evangheliei, nu există cale mai sigură decât de a crește în lumină, făcându-te părtaș cât mai des de cele două Taine – Împăcarea și Împărtășirea.

Victoriile lui Dumnezeu în viața cuiva nu se constată, așadar, prin proceduri judiciare. A nu vedea că măsura meritelor în fața Lui se situează în neputința personală, locul unde harul își mărturisește măreția, este o serioasă problemă de credință. Sfântul Pavel știa bine de ce se putea lăuda cu slăbiciunea. Isus îi arătase că, dincolo de greutățile permise pentru a nu pierde umilința, se afla măsura fără de măsură a harului Lui ceresc. Avem, așadar, la îndemână o lumină pe care merită s-o aprindem zi de zi: „foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Hristos. De aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări pentru Hristos, fiindcă atunci *când sunt slab, sunt tare*” (2 Cor. 12, 9-10).

+ MIHAI, episcop

Articol preluat de pe **episcopiabucuresti.ro**